

[Vesterager.]

kan sætte ind for at paagribe dem. Derfor er jeg ikke saa begejstret for dette Kartotek, som den højtærede Minister omtalte.

Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at en stor Del af disse Institutioner drives for private Tilskud og frivillige Gaver, og disse Tilskud og Gaver er de taknemmelige for, hvad enten de saa kommer fra Kommune, Amt eller Stat. Men nu indføres der noget nyt i Forholdet, idet § 8 bestemmer, at Udvalget kan paapege forskellige Mangler ved Institutionerne, og hvis det vil medføre saa stor Bekostning at afhjælpe disse Mangler, at Institutionen ikke selv kan magte det, skal Udvalget sørge for, at indtil Halvdelen bliver betalt af det offentlige. Det bliver altsaa en Blanding af offentlig og privat Virksomhed, og her vil jeg gerne høre den højtærede Socialministers Mening om, hvordan Administrationen vil gaa frem.

Man kan se det baade fra det offentlige Side og fra Institutionernes Side. Naar et saadant Udvalg kommer med sine Krav og forlanger dem opfyldt, bør de da i alt Fald holdes inden for rimelige Grænser, men det kan ikke nægtes, at der er en Tilbøjelighed til at stille store Krav over for den Slags Institutioner. At de skal være hygiejnisk forsvarlige, er jeg fuldstændig indforstaaet i; men naar man tager Hensyn til, hvem det er, man skal hjælpe, og hvordan man skal skaffe Midlerne til Veje, kan man ogsaa være alt for fordringsfuld i sine Krav. Man kan udmærket godt gennemføre hygiejniske Forhold, uden at man altid behøver at stille saa store Krav, som det offentlige nu stiller. Hvis jeg f. Eks. tænkte mig, at jeg vilde skænke min Bolig til en eller anden Virksomhed, vilde den straks blive pure kasseret. Om jeg kan bo der, er en Sag for sig; om jeg kan leve eller dø i den, tager Offentligheden ikke saa alvorligt; men at bruge den til en filantropisk Virksomhed vil være temmelig ugorligt; der vil være alt for lavt til Loftet, alt for mørkt, og alt for mange Ting at udsætte paa en saadan Bolig.

Saaledes kan man, naar man kommer ud i Arbejdskolonier og ud i disse Hjem, sige, at der er det og det, som maa rettes, og hvis Forandringerne bliver alt for store og gennemgribende, paaligner man det offentlige Udgiften. Men dette kan have sine Vanskeligheder, og jeg maa henstille, at man gaar varsomt frem. Man kan kræve en gennemført Renlighed og Hygiejne, men man maa ikke stille urimelige Krav til Institutionerne. Paa den anden Side kunde

man ogsaa tænke sig, at en saadan Institution vilde sige som saa: Lad dem bare stille Krav, det bliver saa en Byrde, som bliver lagt paa Amt og Kommune, og saa kommer vi over vore økonomiske Vanskeligheder. Jeg vil gerne bede den højtærede Socialminister fremkomme med en Udtalelse om, hvorledes Ministeriet og Administrationen har tænkt sig at gaa frem her. Jeg haaber, man vil gaa frem paa lemfældig Maade over for de Institutioner, der arbejder paa et saadant Grundlag, og at man kun kræver Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger, som man ud fra almenmenneskelige Synspunkter anser for forsvarlige for de Mennesker, som skal bo der i kortere eller længere Tid.

Hvad angaar § 9, vil jeg sige, at den Sammenslutning, der omtales i denne Paragraf, ogsaa kan foraarsage Udgifter. Jeg tror ikke, de vil blive saa særlig store, og det bliver, saa vidt jeg kan se, Statskassen, der kommer til at bære disse Udgifter; men der kan godt paa anden Maade fremkomme Vanskeligheder, naar disse Institutioner bliver lagt ude i Kommunerne i de forskellige Amter. Man har set flere Steder, at det at faa saadanne Kolonier lagt i en Kommune kan volde Vanskeligheder endda ret betydelige Vanskeligheder, og det kan ogsaa komme til at betyde Udgifter for vedkommende Kommune. Jeg vil derfor gerne høre, hvad den højtærede Socialminister mener med Hensyn til hele det Forhold, som her fremkommer igennem den sociale Lovgivning.

Jeg haaber, at det ikke bliver saadan, at en Kommune, hvori en saadan Institution kommer til at ligge, faar nogen som helst økonomisk Forpligtelse over for disse Mennesker, men at de stadig hører ind under den Forsørgelseskommune, hvorfra de kommer. Ellers vilde det ikke være saa rart for en Landkommune at faa en saadan Institution lagt i sit Distrikt og faa 20—25—50, ja maaske op til 100 Mennesker indloget der, hvis Kommunen skal overtage de Forpligtelser, som følger med i social Henseende over for disse Indbyggere.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at vedtage Lovforslaget i dette høje Ting, saadan som det er gennemført enstemmigt i det andet høje Ting. Men jeg haaber, at den højtærede Socialminister vil give os nogle Oplysninger om, hvorledes han har tænkt sig Loven administreret.

Rager: Jeg anbefaler en hurtig, villig og udvalgsløs Videreførelse af det foreliggende Lovforslag.